



[Η Αρετούσα]

Στους περασμένους τους καιρούς, στην πόλη της Αθήνας,
ο Ηράκλης ήταν βασιλιάς ο ξακουστός ο ρήγας*,
και της κυράς του τ' όνομα το λέγανε Αρτέμη,
φρόνιμη ήταν κι όμορφη, μοσχομεγαλωμένη*.
Ευτυχισμένοι ζούσανε οι δυο τους μες στα πλούτη,
ένα μόνο τους έλειπε μες στη ζωή ετούτη,
κι από τη στεναχώρια τους κόντευαν να ποθάνουν:
που δεν μπορούσανε κι αυτοί ένα παιδί να κάνουν.
Τον ήλιο και τον ουρανό συχνά παρακαλούσαν
να τους χαρίσουν το παιδί που τόσο πεθυμούσαν.
Οι ευχές τους εισακούστηκαν και, μια καλήν ημέρα,
έφερε η βασίλισσα στον κόσμο θυγατέρα.
Όνομα ο ρήγας έδωσε στην κόρη: Αρετούσα,
για τα καλά της τα πολλά, τα πλούτη και τα λούσα.
Μεγάλωνε η Αρετή σαν δροσερό κλωνάρι
κι επλήθαινε στην ομορφιά, στη γνώση και στη χάρη.

Βιτσέντζος Κορνάρος



* ρήγας: βασιλιάς

* μοσχομεγαλωμένη: καλοαναθρεμμένη